Simulare 2024

Tips and Tricks

Sinonim pentru Constituție=lege fundamentală

Istoria României de-a lungul secolelor nu a avut o evoluție liniară ,ci un parcurs marcat de fluctuații și schimbări bruște. Așa cum remarcă Nicolae Iorga „istoria este cea dintâi carte a unei nații", subliniind rolul esențial al trecutului în formarea identității naționale. INTRODUCERE GENERALĂ!!!

Implicarea României în Primul Război Mondial alături de Antanta, tabăra învingătoare, a facilitat înfăptuirea României Mari. Astfel, un aspect referitor la democrația existentă în România în deceniul trei al secolului al-XX-lea este elaborarea unei noi Constituții. Văzută ca o lege fundamentală ce asigură respectarea unui Contract Social încheiat între suveran și popor de către J.J. Rousseau, Constituția din 1991 reprezintă piatra de temelie a statului de drept.(introducere pentru constituțiile democratice: 1866, 1923, 1991). Constituția a fost promulgată pe 28 martie 1923 de către regele Ferdinand, supranumit „întregitorul de țară". Legea fundamentală a fost denumită „Constituția unificării" și avea la baza constituția din 1866. Aceasta stabilea ca formă de guvernământ monarhia constituțională ereditară. Conform principiului separării puterilor în stat: puterea executivă o avea regele și Guvernul, puterea legislativă era exercitată de rege și Parlament, iar puterea judecătorească era deținută de instanțele de judecată. Guvernul era format din prim ministru și miniștri, exercita puterea în numele regelui și contrasemna orice act al său. Parlamentul avea rol principal, era bicameral, controla puterea executivă, exercita puterea legislativă. Prerogativele regelui rămân cele stabilite în 1866, dar în realitate erau diminuate ca urmare a creșterii rolului Parlamentului. Constituția garanta o serie de drepturi și libertăți cetățenești: egalitatea în fața legii, libertatea constiinței, a presei, a învățământului, inviolabilitatea domiciliului. Constituția suferă o modificare în 1926 când se introduce prima electorală. Astfel, partidul care obține 40% din voturi devenea majoritar în Parlament.

Trecerea în neființă a regelui Ferdinand și venirea la putere a regelui Carol al-II-lea a necesitat adoptarea unei noi Constituții. Constituția din 1938 marchează instaurarea unui regim de dictatură regală. Aceasta a fost adoptată în urma crizei apărute după alegerile Parlamentare din decembrie 1937 când niciun partid politic nu a obținut pragul de 40% din voturi. Ca urmare, regele Carol a adus la guvernare un partid slab, aflat pe locul patru la alegeri, respectiv Partidul Național Creștin condus de Octavian Goga. Astfel, în spatele unui partid slab, regele Carol și-a instaurat propriul regim autoritar. În martie 1938, regele a suspendat activitatea partidelor politice și și-a creat propriul partid unic, Frontul Renașterii Naționale. Constituția a fundamentat juridic monarhia autoritară și a pus capăt monarhiei constituționale. Printre cele mai importante

principii se numără: principiul supremației regelui (regele domnește, dar și guvernează), monopartidismul, este desființat principiul separării puterilor în stat. Drepturile și libertățile cetățenești erau menționate formal, dar nu erau respectate. Dreptul de vot pentru Adunarea Deputaților era acordat doar persoanelor știutoare de carte cu vârsta minimă de 30 de ani.

Regele Carol al-II-lea a tatonat terenul pentru instaurarea regimului totalitar de tip comunist. Astfel, o lege fundamentală adoptată în România între anii 1951-1970 a fost Constituția din 1965. Perioada comunistă a distorsionat ideea de „voință generală" a lui J.J. Rousseau din lucrarea „Contractul Social", transformând-o în voința „clasei populare", subordonata unui partid unic, ceea ce contravine spiritul democratic. (introducere opțională pentru constituțiile din 1948, 1952 si 1965). Constituția din 1965 marchează venirea la putere a noului lider comunist, Nicolae Ceaușescu. Este adoptată la 21 august 1965. Conform articolului 1 noua denumire a țării era „Republica Socialistă România",iar Partidul Muncitoresc Român revine la denumirea de Partid Comunist Român. Prin intermediul Constituției se reflectă încheierea procesului de colectivizare și de distrugere a proprietății private. Marea Adunare Nationala era in continuare organul suprem al puterii de stat, iar Consiliul de Miniștri era organul suprem al administrației de stat. Constituția a suferit două modificări. Prima a fost în 1968 când s-a revenit la județe ca formă de administrare locală și s-a introdus calitatea de municipiu pentru orașele mari. Cea de a doua modificare a avut loc în anul 1974 când s-a înființat funcția de președinte pentru Ceaușescu, în scopul consolidării puterii sale.

Refuzul lui Nicolae Ceaușescu de a adopta politica de reforme propusă de Mihail Gorbaciov „de glasnost și de perestroika" a determinat izbucnirea unei revoluții. Insurecția izbucnește pe data de 16 decembrie 1989 cu proteste la Timișoara și continuă cu proteste la București. Ca urmare, pe data de 25 decembrie 1989 se desfășoară la Târgoviște procesul lui Nicolae și al Elenei Ceaușescu. Aceștia au fost condamnați la moarte și executați în aceeași zi. (revoluția este contextul pentru a face trecerea la constituția din 1991)

Din punctul meu de vedere, regimul politic din România în perioada 1991-2000 a avut ca temei juridic Constituția din 1991. Văzută ca o lege fundamentală ce asigură respectarea unui Contract Social încheiat între suveran și popor de către J.J. Rousseau, Constituția din 1991 reprezintă piatra de temelie a statului de drept.(introducere pentru constituțiile democratice: 1866, 1923, 1991). Inlăturarea regimului comunist, precum și revenirea României la un regim democratic bazat pe pluripartidism, stat de drept și economie de piață a necesitat adoptarea unei noi legi fundamentale. Constituția stabilea ca formă de guvernământ republica (semi-prezidențială), preluată de la fostul regim comunist. Printre cele mai importante principii se numără: pluripartidismul politic, suveranitatea națională și separarea puterilor în stat. Puterea legislativă

era deținută de Parlament și de președinte, puterea executivă o exercita Guvernul, iar puterea judecătorească este reprezentată de instanțele judecătorești. Președintele este ales prin vot universal,egal,direct,secret și liber exprimat pentru maxim două mandate. Acesta reprezenta România în relațiile internaționale, nu putea fi membru al unui partid politic. Drepturile și libertățile cetățenești erau exprimate din documentele ONU: dreptul la viață, dreptul de a alege și de a fi ales, pedeapsa cu moartea este strict interzisă, dreptul la învățământ în limba maternă. Constituția a fost modificată în 2003, în sensul armonizării legislației românești cu cea a Uniunii Europene, pentru a permite aderarea României la UE.

În concluzie, istoria acestor state a fost marcată de abilitatea de a naviga între amenințările politice, conflicte și negocieri, reflectând complexitatea națiunii române în fața presiunilor externe. CONCLUZIE GENERALĂ!!!